

A Bíróság 2007. november 8-i végzése – Belga Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(C-242/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Keresetindítási határidő – Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének 6. §-a – A késedelmesen benyújtott keresetlevél eredeti példánya – Elfogadhatatlanság – A „menthető tévedés” fogalma – Az „előre nem látható körülmények” fogalma)

(2008/C 22/36)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Belga Királyság (képviselők: L. Van de Broeck, meghatalmazott, J.-P. Buyle és C. Steyaert ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Flynn és A. Steiblyté, meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-5/07. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2007. március 15-én hozott végzése ellen benyújtott fellebbezés, amelyben az Elsőfokú Bíróság elkeszttség miatt elutasította a fellebbezőnek az Európai Szociális Alap követelésének megfelelő tőkeösszeg és kamatok címén az általa megfizetett összegek visszatérítését elutasító, 2006. október 18-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérését – Keresetindítási határidő és a korábban telefaxon továbbított eredeti példány megküldésére nyitva álló határidő – Az előre nem látható körülmény és a menthető tévedés fogalma

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 170., 2007.7.21.

Az Elsőfokú Bíróságnak (első tanács) a T-440/05. sz., Carlos Correia de Matos kontra Európai Parlament ügyben 2006. szeptember 27-én hozott végzése ellen Carlos Correia de Matos által 2006. december 13-án benyújtott fellebbezés

(C-502/06. P. sz. ügy)

(2008/C 22/37)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Fellebbező: Carlos Correia de Matos

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2007. november 21-i végzésében a fellebbezést elfogadhatatlannak nyilvánította.

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik kibővített tanács) által a T-351/03. sz., Schneider Electric SA kontra Bizottság ügyben 2007. július 11-én hozott ítélet ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. szeptember 24-én benyújtott fellebbezés

(C-440/07. P. sz. ügy)

(2008/C 22/38)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Petite és F. Arbault meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Schneider Electric SA, Németországi Szövetségi Köztársaság, Francia Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-351/03. sz., Schneider Electric SA kontra Bizottság ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletét;
- kötelezze a Schneider Electric SA-t a Bizottság részéről felmerült költségek egészének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes – előzetesen emlékeztetve arra, hogy a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megállapításához három együttes feltétel teljesülése szükséges: jogsértés, valamint tényleges és biztos kár fennállása, és közvetlen okozati összefüggés e jogsértés és a kár között – hét jogalapra hivatkozik a fellebbezősének alátámasztása végett.

Első jogalapjában a Bizottság úgy érvel, hogy amikor az Elsőfokú Bíróság egyrészt megállapította, hogy a Bizottság „elmulasztotta” a 2001. augusztus 3-i kifogásközlésében a Schneider és a Legrand piaci helyzete között fennálló támogatással kapcsolatos kifogás megfogalmazását, és másrészt, hogy e megfogalmazás nem járt volna „semmilyen különleges technikai nehézséggel”, figyelmen kívül hagyta a res judicata tekintélyelvét, helytelen ténymegállapításokat tett, elferdítette a tényállás értékeléséhez rendelkezésére álló bizonyítékokat és megsértette az ítéletei indokolásával kapcsolatos kötelezettségét.

Második jogalapjában a Bizottság úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette a tényeket, tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor úgy találta, hogy a T-310/01. sz., Schneider Electric kontra Bizottság ügyben 2002. október 22-én hozott ítéletben megállapított eljárási hiba magánszemélyek számára jogosultságot keletkeztető jogszabály „kellően egyértelmű” megsértésének minősül.

Harmadik jogalapjában a Bizottság úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság téves ténymegállapításokat tett, elferdítette a bizonyítékokat, helytelenül minősítette a szóban forgó tényeket, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy találta, hogy „kellően közvetlen okozati összefüggés” áll fenn a jogsértés és a megállapított kár második része – azaz a Schneider és a Wendel-KKR között a Legrand SA vételáráról folyó tárgyalások idő előtti lezárása – között.

Negyedik jogalapjában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az öt terhelő indokolási kötelezettséget, mivel a jogsértés és a megállapított kár különböző részei közötti okozati összefüggéssel kapcsolatos érvelésében ellentmondásos az indokolás.

Ötödik jogalapjában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság pontatlan ténymegállapításokat tett, elferdítette a bizonyítékokat, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy a Schneider hozzájárult a megállapított kár második részének egészéhez. E vállalkozás több tekintetben is megszegte a kár elkerülése vagy enyhítése érdekében kellő gondossággal való eljárásra vonatkozó kötelezettségét, többek között amikor nem nyújtott be ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a Legrand eladásával kapcsolatban állítása szerint öt terhelő kötelezettséget illetően, és amikor olyan időpontot választott e vállalkozás eladására, amikor semmilyen ilyen értelmű kötelezettség nem terhelte.

Hatodik jogalapjában a Bizottság azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság *ultra petita* járt el, tévesen alkalmazta a bizonyítási teherrel kapcsolatos szabályokat, és megsértette a védelemhez való jogot, amikor a kár olyan részét állapította meg, amelyre nem hivatkozott a felperes vállalkozás.

Végül hetedik és utolsó jogalapjában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Schneider részére a kár második részének bekövetkeztétől, azaz 2002. december 10-től számított kiegyenlítő kamatokat ítélt meg.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített negyedik tanács) T-58/05. sz., Centeno Mediavilla és társai kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2007. július 11-én hozott ítélete ellen Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis által 2007. szeptember 28-án benyújtott fellebbezés

(C-443/07. P. sz. ügy)

(2008/C 22/39)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis (képviselők: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Községek Bizottsága, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának a T-58/05. sz. ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletét;
- következésképpen a Bíróság adjon helyt a fellebbezők által elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek, ennél fogva
 - semmisítse meg a fellebbezők besorolására vonatkozó határozatokat, amennyiben e besorolás az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésén alapul;
 - rendelkezék a fellebbezők előmenetelének a kinevezési határozattól számított újbóli megállapításáról – ideértve az így helyesbített besorolási fokozatban szerzett szakmai tapasztalatuk, előmenetelhez való joguk és nyugdíjjogosultságaik érvényesítését – azon besorolási fokozat alapján, amelybe az alkalmassági lista létrehozásához vezető versenyvizsga-kiírásnak megfelelően kellett volna őket besorolni, akár a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozatba, akár a személyzeti szabályzat új rendelkezéseinek osztályozása szerint ezzel egyenértékű besorolási fokozatba (és a 2004. május 1-je előtt hatályos szabályoknak megfelelő fizetési fokozatba);